

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, które w dniu wejścia w życie ustawy nie spełniają wymagań, o których mowa w ust. 1, zachowują prawo wykonywania zawodu strażaka do czasu uzupełnienia wykształcenia ogólnego oraz odbycia odpowiedniego szkolenia, nie dłużej jednak niż przez 5 lat od daty wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych w dniu wejścia w życie ustawy w Wojskowej Ochronie Przeciwpożarowej.

4. Osoby dotychczas wykonujące czynności, o których mowa w art. 4 ust. 2a i 2b ustawy, o której mowa w art. 1, niespełniające wymagań, o których mowa w tych przepisach, zachowują prawo do wykonywania

tych czynności do czasu uzupełnienia wykształcenia oraz odbycia odpowiedniego szkolenia, nie dłużej jednak niż przez 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 16a ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

836

USTAWA

z dnia 6 maja 2005 r.

o zmianie ustawy o Państwowej Straży Pożarnej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1230, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 po pkt 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

„8) współdziałanie ze strażami pożarnymi i służbami ratowniczymi innych państw oraz ich organizacjami międzynarodowymi na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych oraz odrębnych przepisów,

9) realizacja innych zadań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych na zasadach i w zakresie w nich określonych.”;

2) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zadania przewidziane dla Państwowej Straży Pożarnej w komórkach i jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Naro-

dowej albo przez niego nadzorowanych wykonuje Wojskowa Ochrona Przeciwpożarowa w trybie i na zasadach określonych, w drodze rozporządzenia, przez Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych.”;

3) w art. 8:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W ramach jednostek ratowniczo-gaśniczych, o których mowa w ust. 2, mogą być wyodrębnione czasowe posterunki Państwowej Straży Pożarnej. Pełnienie służby na czasowym posterunku jest równoznaczne z pełnieniem służby w miejscowości, w której znajduje się dana jednostka ratowniczo-gaśnicza.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W skład jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej, o których mowa w ust. 1 pkt 4, mogą wchodzić jednostki ratowniczo-gaśnicze.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Jednostki ratowniczo-gaśnicze utworzone w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej, o których mowa w ust. 1 pkt 4, realizują zadania ratownicze na obszarze i w zakresie ustalonych w po-

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 31 marca 1965 r. o wyższym szkolnictwie wojskowym i ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 59, poz. 516 i Nr 166, poz. 1609 oraz z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703.

rozumieniu z właściwym miejscowo komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej.”,

d) w ust. 4 uchyla się pkt 1 i pkt 3—5,

e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej określi, w drodze zarządzenia, w celu ujednoczenia oraz zapewnienia racjonalnej gospodarki transportowej w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej:

- 1) sposoby korzystania ze sprzętu transportowego oraz prowadzenia ewidencji pracy sprzętu,
- 2) metody utrzymywania sprawności technicznej sprzętu transportowego,
- 3) sposoby uznawania sprzętu transportowego za zbędny oraz zagospodarowania tego sprzętu,
- 4) sposób rozliczania zużycia paliw.”;

4) w art. 10:

a) w ust. 1:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kierowanie krajowym systemem ratowniczo-gaśniczym, a w szczególności:

- a) dysponowanie podmiotami krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze kraju poprzez swoje stanowisko kierowania,
- b) ustalanie zbiorczego planu sieci podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
- c) ustalanie planu rozmieszczania na obszarze kraju sprzętu specjalistycznego w ramach krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
- d) dysponowanie odwodami operacyjnymi i kierowanie ich siłami,
- e) dowodzenie działaniami ratowniczymi, których rozmiary lub zasięg przekraczają możliwości sił ratowniczych województwa,
- f) organizowanie centralnego odwodu operacyjnego oraz przeprowadzanie inspekcji gotowości operacyjnej podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, których siły i środki tworzą centralny odwód operacyjny,
- g) analizowanie działań ratowniczych prowadzonych przez podmioty krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
- h) ustalanie sposobu przeprowadzania inspekcji gotowości operacyjnej podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.”,

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) organizowanie kształcenia, szkolenia i doskonalenia zawodowego w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej,”,

— po pkt 5 dodaje się pkt 5a—5c w brzmieniu:

„5a) uzgadnianie z komendantami szkół Państwowej Straży Pożarnej programów nauczania dla zawodów inżynier pożarnictwa i technik pożarnictwa,

5b) opracowywanie i zatwierdzanie programów szkolenia i doskonalenia zawodowego oraz sprawowanie nadzoru w zakresie dydaktycznym nad ich realizacją,

5c) nadzór nad przestrzeganiem bezpieczeństwa i higieny służby w Państwowej Straży Pożarnej,”,

— pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) prowadzenie współpracy międzynarodowej, udział w przygotowywaniu i wykonywaniu umów międzynarodowych w zakresie określonym w ustawach i w tych umowach oraz kierowanie jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej do akcji ratowniczych i humanitarnych poza granicę państwa, na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych,”,

— dodaje się pkt 12—16 w brzmieniu:

„12) wprowadzanie podwyższonej gotowości operacyjnej w Państwowej Straży Pożarnej w sytuacji zwiększonego prawdopodobieństwa katastrofy naturalnej lub awarii technicznej, których skutki mogą zagrozić życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, oraz w przypadku wystąpienia i utrzymywania się wzmożonego zagrożenia pożarowego,

13) organizowanie krajowych oraz międzynarodowych ćwiczeń ratowniczych,

14) ustalanie ramowego regulaminu służby w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej oraz regulaminu musztry i ceremoniału pożarniczego,

15) organizowanie działalności sportowej i ustalanie regulaminów sportowych zawodów pożarniczych oraz innych zawodów dla strażaków,

16) realizowanie zadań, wynikających z innych ustaw.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej ustali, w drodze zarządzenia, sposób przeprowadzania inspekcji gotowości operacyjnej podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.

6. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej ustali, w drodze zarządzenia, ramowy regulamin służby w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej oraz regulamin musztry i ceremoniał pożarniczy.”;

5) w art. 12:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W razie zwolnienia stanowiska komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej wyznaczonemu oficerowi Państwowej Straży Pożarnej, na okres nie dłuższy niż miesiąc.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do zadań komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej należy:

- 1) kierowanie komendą wojewódzką Państwowej Straży Pożarnej,
- 2) opracowywanie planów ratowniczych na obszarze województwa, z uwzględnieniem przepisów art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b) i c),
- 3) organizowanie krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, w tym odwołów operacyjnych, na obszarze województwa,
- 4) dysponowanie oraz kierowanie siłami i środkami krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze województwa poprzez swoje stanowisko kierowania, a w szczególności dowodzenie działaniami ratowniczymi, których rozmiary lub zasięg przekraczają możliwości sił ratowniczych powiatu,
- 5) kierowanie jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej z obszaru województwa do akcji ratowniczych i humanitarnych poza granicę państwa, na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów i porozumień międzynarodowych,
- 6) analizowanie działań ratowniczych prowadzonych przez podmioty krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze województwa,
- 7) przeprowadzanie inspekcji gotowości operacyjnej podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze województwa,
- 8) wprowadzanie podwyższonej gotowości operacyjnej w Państwowej Straży Pożarnej na obszarze województwa i powiatów, w sytuacji zwiększonego prawdopodobieństwa katastrofy naturalnej lub awarii technicznej, których

skutki mogą zagrozić życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, oraz w przypadku wystąpienia i utrzymywania się wzmożonego zagrożenia pożarowego,

9) organizowanie wojewódzkich ćwiczeń ratowniczych,

10) kontrolowanie uzgadniania projektów budowlanych w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

11) nadzór i kontrolowanie komendantów powiatowych (miejskich) i komend powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej,

12) sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem bezpieczeństwa i higieny służby w komendach powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej,

13) analizowanie stanu bezpieczeństwa województwa w zakresie zadań realizowanych przez Państwową Straż Pożarną,

14) opracowywanie programów szkolenia i doskonalenia zawodowego, z uwzględnieniem specyfiki i potrzeb województwa, oraz organizowanie szkolenia i doskonalenia zawodowego, a także inicjowanie przedsięwzięć w zakresie kultury fizycznej i sportu na obszarze województwa,

15) uczestniczenie w przygotowywaniu projektu budżetu państwa w części, której dysponentem jest właściwy wojewoda, w rozdziałach dotyczących ochrony przeciwpożarowej,

16) wspieranie inicjatyw społecznych w zakresie ochrony przeciwpożarowej.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Do zadań komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej ponadto należy:

- 1) współdziałanie z zarządem wojewódzkim Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) realizowanie zadań wynikających z innych ustaw.”;

6) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej powołuje spośród oficerów Państwowej Straży Pożarnej komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej w porozumieniu ze starostą. Przepisu art. 35 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142,

- poz. 1592, z późn. zm.³⁾) nie stosuje się.
2. W razie niezajęcia stanowiska lub niez zaakceptowania zgłoszonej kandydatury na stanowisko komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, w terminie 30 dni od dnia jej przedstawienia staroście, przedstawia się niezwłocznie kolejną kandydaturę. W przypadku braku porozumienia w stosunku do tej kandydatury w terminie 14 dni od dnia jej przedstawienia staroście, na stanowisko komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej powołuje wskazanego przez wojewodę oficera Państwowej Straży Pożarnej.
  3. Komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej odwołuje komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej po zasięgnięciu opinii starosty. Przepis art. 12 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
  4. W razie zwolnienia stanowiska komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej wyznaczonemu oficerowi Państwowej Straży Pożarnej, na okres nie dłuższy niż 2 miesiące.
  5. Zastępców komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej powołuje spośród oficerów Państwowej Straży Pożarnej i odwołuje komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, na wniosek komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej.
  6. Do zadań komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej należy:
    - 1) kierowanie komendą powiatową (miejską) Państwowej Straży Pożarnej,
    - 2) organizowanie jednostek ratowniczo-gaśniczych,
    - 3) organizowanie na obszarze powiatu krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
    - 4) dysponowanie oraz kierowanie siłami i środkami krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze powiatu poprzez swoje stanowisko kierowania,
    - 5) kierowanie jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej z obszaru powiatu do akcji ratowniczych i humanitarnych poza granicę państwa, na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów i porozumień międzynarodowych,
    - 6) analizowanie działań ratowniczych prowadzonych na obszarze powiatu przez podmioty krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
    - 7) organizowanie i prowadzenie akcji ratowniczej,
    - 8) współdziałanie z komendantem gminnym ochrony przeciwpożarowej, jeżeli komendant taki został zatrudniony w gminie,
    - 9) rozpoznawanie zagrożeń pożarowych i innych miejscowych zagrożeń,
    - 10) opracowywanie planów ratowniczych na obszarze powiatu,
    - 11) nadzorowanie przestrzegania przepisów przeciwpożarowych,
    - 12) wykonywanie zadań z zakresu ratownictwa,
    - 13) wstępne ustalanie przyczyn oraz okoliczności powstania i rozprzestrzeniania się pożaru oraz miejscowego zagrożenia,
    - 14) organizowanie szkolenia i doskonalenia pożarniczego,
    - 15) szkolenie członków ochotniczych straży pożarnych,
    - 16) inicjowanie przedsięwzięć w zakresie kultury fizycznej i sportu z udziałem podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze powiatu,
    - 17) wprowadzanie podwyższonej gotowości operacyjnej w komendzie powiatowej (miejskiej) Państwowej Straży Pożarnej w sytuacji zwiększonego prawdopodobieństwa katastrofy naturalnej lub awarii technicznej, których skutki mogą zagrozić życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, oraz w przypadku wystąpienia i utrzymywania się wzmożonego zagrożenia pożarowego.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1688 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 oraz z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 167, poz. 1759.

7. Do zadań komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej ponadto należy:
- 1) współdziałanie z zarządem (oddziałem) powiatowym Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej,
  - 2) przeprowadzanie inspekcji gotowości operacyjnej ochotniczych straży pożarnych na obszarze powiatu, pod względem przygotowania do działań ratowniczych,
  - 3) realizowanie zadań wynikających z innych ustaw.”;
- 7) w art. 13a:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Regulamin organizacyjny komendy wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej jest ustalany przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej i zatwierdzany przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, po zasięgnięciu opinii wojewody. Regulamin ten nie stanowi części regulaminu organizacyjnego urzędu wojewódzkiego.”,
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, ramową organizację komendy wojewódzkiej i powiatowej (miejskiej) Państwowej Straży Pożarnej, z uwzględnieniem w szczególności:
- 1) podziału komend wojewódzkich i powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej na kategorie w zależności od liczby stałych mieszkańców odpowiednio w województwie i powiecie,
  - 2) trybu naliczania etatów dla komend wojewódzkich i powiatowych (miejskich) poszczególnych kategorii,
  - 3) rodzajów komórek organizacyjnych oraz zakresów ich działania,
  - 4) stanowisk do kierowania poszczególnymi komórkami organizacyjnymi.
- W rozporządzeniu należy uwzględnić dostosowanie organizacji komend Państwowej Straży Pożarnej do realizowanych przez nie zadań ustawowych.”;

8) w art. 14 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Rada powiatu (miasta) przynajmniej raz w roku rozpatruje informację komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej o stanie bezpieczeństwa powiatu (miasta na prawach powiatu) w zakresie ochrony przeciwpożarowej. Na polecenie starosty (prezydenta miasta) informację taką właściwy komendant jest obowiązany składać w każdym czasie.

2. Rada powiatu (miasta) na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, może określić, w drodze uchwały, kierunki działań zmierzających do usunięcia istotnych dla wspólnoty samorządowej zagrożeń w zakresie ochrony przeciwpożarowej.”;

9) art. 18 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 18. 1. Organizację i zakres działania jednostki badawczo-rozwojowej Państwowej Straży Pożarnej oraz tryb powoływania i odwoływania dyrektora i jego zastępców reguluje ustawa z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 33, poz. 388, z późn. zm.⁴⁾).

2. Organizację i zakres działania oraz tryb powoływania i odwoływania dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa regulują ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 13, poz. 123, z późn. zm.⁵⁾) oraz ustawa z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.⁶⁾).

10) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

- „Czynności kontrolno-rozpoznawcze”;

11) art. 23 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 23. 1. W celu rozpoznawania zagrożeń, realizacji nadzoru nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych oraz przygotowania do działań ratowniczych Państwowa Straż Pożarna przeprowadza czynności kontrolno-rozpoznawcze oraz ćwiczenia.

2. Czynności kontrolno-rozpoznawcze są przeprowadzane na podstawie:

- 1) rocznego planu czynności kontrolno-rozpoznawczych,
- 2) zgłoszenia zakładu o zwiększonym albo dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej, o którym mowa w art. 250 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochro-

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1683 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2004 r. Nr 238, poz. 2390.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 364, z 2003 r. Nr 96, poz. 874, Nr 162, poz. 1568 i Nr 213, poz. 2081 oraz z 2004 r. Nr 11, poz. 96 i Nr 261, poz. 2598.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565.

- ny środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.⁷⁾),
- 3) zlecenia starosty, o którym mowa w art. 35 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym,
  - 4) polecenia sądu, prokuratora lub Najwyższej Izby Kontroli,
  - 5) zgłoszenia obiektu, dla którego przepisy prawa wymagają wydania przez organy Państwowej Straży Pożarnej opinii lub zajęcia przez nie stanowiska w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
  - 6) zawiadomienia wójta, burmistrza lub prezydenta miasta o stwierdzeniu zagrożenia życia lub zdrowia, niebezpieczeństwa powstania szkód majątkowych w znacznych rozmiarach lub naruszenia środowiska, o którym mowa w art. 78 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 i Nr 281, poz. 2777 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 289 i Nr 94, poz. 788),
  - 7) wystąpienia istotnych nowych okoliczności w zakresie stanu bezpieczeństwa na terenie działania komendy powiatowej (miejskiej) Państwowej Straży Pożarnej.
3. Czynności kontrolno-rozpoznawcze są przeprowadzane w zakresie:
- 1) kontroli przestrzegania przepisów przeciwpożarowych,
  - 2) oceny zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej rozwiązań technicznych zastosowanych w obiekcie budowlanym,
  - 3) oceny zgodności wykonania obiektu budowlanego z projektem budowlanym,
  - 4) ustalania spełnienia wymogów bezpieczeństwa w zakładzie stwarzającym zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej,
  - 5) rozpoznawania możliwości i warunków prowadzenia działań ratowniczych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej,
  - 6) rozpoznawania innych miejscowych zagrożeń,
  - 7) wstępnego ustalania nieprawidłowości, które przyczyniły się do powstania pożaru oraz okoliczności jego rozprzestrzenienia się,
  - 8) zbierania informacji niezbędnych do wykonania analizy poważnej awarii przemysłowej i formułowania zaleceń dla prowadzącego zakład.
4. Prawo do przeprowadzania czynności kontrolno-rozpoznawczych mają strażacy upoważnieni przez właściwego komendanta Państwowej Straży Pożarnej.
5. Czynności kontrolno-rozpoznawcze mogą być przeprowadzane przez inne osoby upoważnione przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.
6. Strażacy, o których mowa w ust. 4, w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów przeciwpożarowych mają prawo do nakładania grzywny w drodze mandatu karnego.
7. Czynności kontrolno-rozpoznawcze mogą być przeprowadzane po doręczeniu kontrolowanemu upoważnienia do przeprowadzenia tych czynności przynajmniej na 7 dni, a w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 5, przynajmniej na 3 dni — przed terminem ich rozpoczęcia. Upoważnienie może być doręczone kontrolowanemu w chwili przystąpienia do czynności kontrolno-rozpoznawczych, jeżeli powzięto informację o możliwości występowania w miejscu ich przeprowadzania zagrożenia życia ludzi lub bezpośredniego niebezpieczeństwa powstania pożaru.
8. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 7, powinno zawierać:
- 1) określenie podstawy prawnej przeprowadzenia czynności kontrolno-rozpoznawczych,
  - 2) oznaczenie organu przeprowadzającego czynności kontrolno-rozpoznawcze,
  - 3) datę i miejsce wystawienia,
  - 4) imię i nazwisko, określenie stanowiska służbowego strażaka upoważnionego do przeprowadzenia czynności kontrolno-rozpoznawczych oraz numer jego legitymacji służbowej,

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202 i Nr 62, poz. 552.

- 5) imię i nazwisko oraz określenie rodzaju i numeru dokumentu tożsamości innej osoby upoważnionej do przeprowadzenia czynności kontrolno-rozpoznawczych,
  - 6) oznaczenie podmiotu objętego czynnościami kontrolno-rozpoznawczymi i miejsca ich przeprowadzenia,
  - 7) informacje o zakresie przedmiotowym czynności kontrolno-rozpoznawczych,
  - 8) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli,
  - 9) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji,
  - 10) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.
9. W chwili przystąpienia do czynności kontrolno-rozpoznawczych upoważnieni do przeprowadzania tych czynności, zwani dalej „kontrolującymi”, okazują kontrolowanemu: strażak — legitymację służbową, a inna osoba — dokument tożsamości.
10. Kontrolowany jest obowiązany umożliwić kontrolującemu przeprowadzenie czynności kontrolno-rozpoznawczych, a w tym:
- 1) udzielić niezbędnych informacji i wyjaśnień w sprawach objętych zakresem tych czynności oraz wyrazić zgodę na sporządzenie dokumentacji fotograficznej,
  - 2) umożliwić dostęp do obiektów, urządzeń i innych składników majątkowych, w stosunku do których mają być przeprowadzone czynności,
  - 3) zapewnić wgląd w dokumentację i prowadzone ewidencje objęte zakresem czynności,
  - 4) umożliwić sporządzenie kopii niezbędnych dokumentów,
  - 5) zapewnić warunki do pracy, w tym, w miarę możliwości, samodzielne pomieszczenie i miejsce do przechowywania dokumentów,
  - 6) udostępnić środki łączności i inne konieczne środki techniczne, jakimi dysponuje, w zakresie niezbędnym do przeprowadzania czynności.
11. Kontrolujący ma prawo wstępu do wszystkich obiektów i pomieszczeń, chyba że stanowią one część mieszkalną lub ich właścicielami albo zarządzającymi są:
- 1) komórki lub jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej albo przez niego nadzorowane, Policja, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencja Wywiadu lub Straż Graniczna,
  - 2) obce misje dyplomatyczne, urzędy konsularne albo inne instytucje międzynarodowe korzystające z immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych.
12. Kontrolujący podlega obowiązującym w obiektach i pomieszczeniach kontrolowanego przepisom o bezpieczeństwie i higienie pracy, o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie przeciwpożarowej. Kontrolujący nie podlega przeszukaniu przewidzianemu w regulaminie ochrony obiektów i pomieszczeń kontrolowanego.
13. Z ustaleń dokonanych w toku czynności kontrolno-rozpoznawczych kontrolujący sporządza protokół, który podpisują kontrolujący oraz kontrolowany albo osoba przez niego upoważniona.
14. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona mają prawo wniesienia zastrzeżeń do protokołu przed jego podpisaniem.
15. W razie odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego albo osobę, o której mowa w ust. 14, kontrolujący czyni o tym wzmiankę w protokole.
16. Kontrolujący doręcza oryginał protokołu bez zbędnej zwłoki właściwemu miejscowo komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Państwowej Straży Pożarnej. Kopię protokołu kontrolujący doręcza kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej.
17. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) sposób planowania i warunki przeprowadzania czynności kontrolno-rozpoznawczych,
  - 2) sposób sporządzania i zakres protokołów z czynności kontrolno-rozpoznawczych,
  - 3) warunki, jakie powinni spełniać strażacy i inne osoby, które mogą być upoważnione do przeprowadzania czynności kontrolno-rozpoznawczych,
  - 4) zakres właściwości komendantów Państwowej Straży Pożarnej odnośnie upoważniania strażaków do

przeprowadzania czynności kontrolno-rozpoznawczych,

- 5) sposób gromadzenia i przekazywania wyników czynności kontrolno-rozpoznawczych oraz wzory zestawień tych wyników.

Rozporządzenie powinno umożliwiać właściwą realizację czynności kontrolno-rozpoznawczych oraz ich dokumentację.”;

12) uchyla się art. 24 i 25;

13) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. Służbę w Państwowej Straży Pożarnej może pełnić obywatel polski, niekarany za przestępstwo lub za przestępstwo skarbowe, korzystający z pełni praw publicznych, posiadający co najmniej średnie wykształcenie oraz zdolność fizyczną i psychiczną do pełnienia tej służby.”;

14) art. 29a otrzymuje brzmienie:

„Art. 29a. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej jest obowiązany zapewnić strażakom bezpieczeństwo i higienę służby.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki bezpieczeństwa i higieny służby strażaków, z uwzględnieniem wymagań:

- 1) bezpieczeństwa i higieny służby w obiektach przeznaczonych dla jednostek ratowniczo-gaśniczych Państwowej Straży Pożarnej,
- 2) w zakresie wyposażenia strażaków w środki ochrony indywidualnej,
- 3) w zakresie zabezpieczenia medycznego strażaków podczas akcji ratowniczych, ćwiczeń i szkolenia,
- 4) bezpieczeństwa i higieny służby podczas akcji ratowniczych, ćwiczeń i szkolenia.

Rozporządzenie powinno ponadto uwzględniać optymalne warunki bezpieczeństwa i higieny służby w stosunku do zadań wykonywanych przez strażaków.

3. W sprawach związanych z bezpieczeństwem i higieną służby, w zakresie nieuregulowanym ustawą i rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu dziesiątego ustawy

z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.⁸⁾).

4. Wymagania, o których mowa w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 2, mają odpowiednie zastosowanie do innych osób biorących udział w akcjach ratowniczych, ćwiczeniach lub szkoleniu.”;

15) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. Dzień 4 maja jest Dniem Strażaka.”;

16) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Strażak pełniący służbę na stanowisku służbowym zajmowanym na podstawie powołania może być w każdym czasie, niezwłocznie albo w określonym terminie, odwołany z tego stanowiska przez organ uprawniony do powołania.

2. Odwołanie strażaka ze stanowiska służbowego, o którym mowa w ust. 1, nie powoduje rozwiązania stosunku służbowego.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, strażak zachowuje ostatnio zajmowane stanowisko służbowe, dla którego ustawa nie przewiduje powołania. Można go jednak przenieść na inne, co najmniej równorzędne stanowisko, w tej samej albo innej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej.

4. Strażaka odwołanego z zajmowanego stanowiska można przenieść do dyspozycji właściwego przełożonego, jeśli przewiduje się powołanie (przeniesienie) odwołanego strażaka na inne stanowisko służbowe lub zwolnienie ze służby. Okres pozostawania strażaka w dyspozycji nie może być dłuższy niż 6 miesięcy.

5. W okresie pozostawania w dyspozycji strażak zachowuje prawo do uposażenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących na ostatnio zajmowanym stanowisku służbo-

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610 i Nr 86, poz. 732.

wym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności pieniężnych albo na ich wysokość.

6. W okresie pozostawania w dyspozycji strażak jest obowiązany wykonywać obowiązki służbowe na polecenie przełożonego, w którego dyspozycji pozostaje.”;

17) w art. 32 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w komendzie powiatowej (miejskiej) — komendant powiatowy (miejski),”;

18) w art. 34:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, na wniosek komendanta wojewódzkiego, komendanta szkoły, dyrektora jednostki badawczo-rozwojowej lub dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa, może skrócić okres służby przygotowawczej strażaka.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Warunku określonego w ust. 4 nie stosuje się do kobiet.”;

19) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. 1. Czas służby strażaka nie może przekraczać przeciętnie 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym, nieprzekraczającym 6 miesięcy.

2. Tygodniowy wymiar czasu służby strażaka, skierowanego do szkoły, na przeszkolenie lub na studia, jest określony programem nauczania.

3. Wprowadza się rozkład czasu służby strażaka:

- 1) zmianowy — na stanowiskach, na których wykonywanie zadań wymaga zachowania ciągłości służby,
- 2) codzienny — na pozostałych stanowiskach.

4. Stanowiska, o których mowa w ust. 3, w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej ustalają kierownicy tych jednostek.

5. Zmianowy rozkład czasu służby strażaka polega na wykonywaniu zadań służbowych i pełnieniu dyżurów, trwających nie dłużej niż 24 godziny, po których następują co najmniej 24 godziny wolne od służby.

6. Codzienny rozkład czasu służby strażaka polega na wykonywaniu zadań służbowych po 8 godzin dziennie od poniedziałku do piątku.

7. W ramach codziennego rozkładu czasu służby strażak może być wyznaczony do pełnienia, w dowolnym czasie, dyżuru trwającego nie dłużej niż 24 godziny, po których udziela się godzin wolnych od służby w odpowiednim wymiarze, lecz nie więcej niż 48 godzin, w dniach od poniedziałku do piątku.

8. W ramach czasu wolnego strażaka można wyznaczyć do pełnienia dyżuru domowego.

9. Czas służby strażaka może być przedłużony do 48 godzin tygodniowo, w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione koniecznością zapewnienia ciągłości służby.

10. W przypadku wprowadzenia podwyższonej gotowości operacyjnej w Państwowej Straży Pożarnej czas służby strażaka można przedłużyć ponad normę, o której mowa w ust. 9. W takim przypadku, w zamian za czas służby strażakowi przysługuje czas wolny od służby w tym samym wymiarze, w przyjętym okresie rozliczeniowym.

11. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób pełnienia służby w zmianowym i codziennym rozkładzie czasu służby, w tym:

- 1) czas trwania dyżuru i wykonywania zadań służbowych w zmianowym rozkładzie czasu służby,
- 2) godziny rozpoczęcia i zakończenia służby,
- 3) okoliczności uzasadniające przedłużenie czasu służby,
- 4) dopuszczalny czas kierowania pojazdem samochodowym,
- 5) udzielanie czasu wolnego od służby,
- 6) właściwość przełożonych do określania harmonogramu służby,
- 7) sposób pełnienia dyżurów domowych i ich wymiar,
- 8) grupy strażaków zwolnionych z pełnienia służby w porze nocnej, niedziele, święta,
- 9) sposób prowadzenia ewidencji czasu służby.

W rozporządzeniu należy ponadto uwzględnić zapewnienie ciągłości służby w Państwowej Straży Pożarnej.

12. Czas służby oraz rozkład czasu służby strażaka pełniącego służbę na stanowisku nauczyciela akademickiego, w zakresie wynikającym z wykonywania obowiązków dydaktycznych i naukowych, określonych w planach studiów i programach nauczania, regulują przepisy ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z późn. zm.⁹⁾.”;

20) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Mianowanie lub powołanie strażaka na określone stanowisko służbowe jest uzależnione od posiadanego wykształcenia ogólnego, kwalifikacji pożarniczych oraz stażu służby albo pracy.

2. Stanowiska służbowe w Państwowej Straży Pożarnej dzieli się na oficerskie, aspiranckie, podoficerskie i szeregowy.
3. Na stanowiskach oficerskich wymaga się posiadania co najmniej tytułu zawodowego inżyniera pożarnictwa lub uzyskania uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu inżyniera pożarnictwa w toku postępowania o uznanie, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej, kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego — inżyniera pożarnictwa.
4. Stanowiska oficerskie, z zastrzeżeniem ust. 5, mogą zajmować również strażacy posiadający wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w Państwowej Straży Pożarnej oraz:
  - 1) tytuł zawodowy technika pożarnictwa lub uzyskanie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu technika pożarnictwa w toku postępowania o uznanie, nabytych

w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej, kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego technika pożarnictwa lub

- 2) ukończone przeszkolenie zawodowe, o którym mowa w art. 53 ust. 2 pkt 2 lit. a).
5. Stanowiska oficerskie związane z kierowaniem działaniami ratowniczymi mogą zajmować strażacy posiadający wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w Państwowej Straży Pożarnej, którzy posiadają tytuł zawodowy technika pożarnictwa i ukończyli przeszkolenie zawodowe, o którym mowa w art. 53 ust. 2 pkt 2 lit. a).
6. Na stanowiskach aspiranckich wymaga się posiadania co najmniej tytułu zawodowego technika pożarnictwa lub uzyskania uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu technika pożarnictwa w toku postępowania o uznanie, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej, kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego technika pożarnictwa.
7. Na stanowiskach podoficerskich i szeregowych wymaga się posiadania co najmniej kwalifikacji wymaganych dla zawodu strażaka lub uzyskania uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu strażaka w toku postępowania o uznanie, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej, kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego strażaka.
8. W szczególnie uzasadnionych indywidualnych przypadkach minister właściwy do spraw wewnętrznych może wyrazić zgodę na odstępstwo od wymagań kwalifikacyjnych, o których mowa w ust. 3, 6 i 7, na określony czas, niezbędny do uzupełnienia kwalifikacji, jednak nie dłuższy niż 3 lata.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 5, poz. 34 i Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590, Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 50, poz. 310, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115 i 1118, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 103, poz. 1129, Nr 111, poz. 1193 i 1194 i Nr 126, poz. 1383, z 2002 r. Nr 4, poz. 33 i 34, Nr 150, poz. 1239, Nr 153, poz. 1271 i Nr 200, poz. 1683, z 2003 r. Nr 65, poz. 595, Nr 128, poz. 1176, Nr 137, poz. 1304 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 152, poz. 1598 i Nr 179, poz. 1845 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 23, poz. 187 i Nr 94, poz. 788.

9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska służbowe w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej, maksymalne stopnie przypisane do poszczególnych stanowisk oraz dodatkowe wymagania kwalifikacyjne, jakim powinni odpowiadać strażacy na określonych stanowiskach służbowych, z uwzględnieniem:

- 1) rodzaju stanowisk służbowych oficerskich, podoficerskich, aspiranckich i szeregowych,
- 2) stażu służby lub pracy wymaganego do zajmowania poszczególnych stanowisk,
- 3) wymaganego do zajmowania niektórych stanowisk wykształcenia ogólnego lub specjalistycznego,
- 4) stażu służby na określonych stanowiskach służbowych, uprawniającego do zajmowania niektórych stanowisk.

W rozporządzeniu należy ponadto uwzględnić charakter zadań wykonywanych przez strażaków na poszczególnych stanowiskach służbowych oraz potrzebę zapewnienia niezbędnego poziomu doświadczenia zawodowego i kwalifikacji strażaków.”;

21) art. 36a otrzymuje brzmienie:

„Art. 36a. 1. Strażacy podlegają okresowemu opiniowaniu służbowemu, które ma na celu:

- 1) stworzenie podstaw do określenia indywidualnego programu rozwoju zawodowego,
- 2) motywowanie do rzetelnego i sprawnego wykonywania przez strażaków obowiązków i zadań wymienionych w powierzonym zakresie obowiązków służbowych na danym stanowisku,
- 3) ustalenie przydatności do służby, ocenę wywiązywania się z obowiązków służbowych oraz przydatności na zajmowanym stanowisku,
- 4) wyłanianie kandydatów do mianowania i powołania na wyższe stanowiska służbowe oraz awansowania na wyższe stopnie służbowe.

2. W przypadku strażaków — nauczycieli i nauczycieli akademickich opiniowanie służbowe dotyczy również wywiązywania się z obowiązków określonych w ustawie z dnia

12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym oraz ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.¹⁰⁾).

3. Opinie służbowe wydają:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych — o Komendancie Głównym Państwowej Straży Pożarnej,
- 2) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej — o swoich zastępcach, komendantach wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej, komendancie Szkoły Głównej Służby Pożarniczej, komendantach pozostałych szkół Państwowej Straży Pożarnej, dyrektorze Centralnego Muzeum Pożarnictwa oraz dyrektorze Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej,
- 3) komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej — o zastępcy komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz komendantach powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej,
- 4) komendant szkoły Państwowej Straży Pożarnej, dyrektor Centralnego Muzeum Pożarnictwa, dyrektor Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej — odpowiednio: o zastępcy komendanta szkoły Państwowej Straży Pożarnej, zastępcy dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa, zastępcy dyrektora Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej,
- 5) komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej — o zastępcy komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej,
- 6) o strażakach niewymienionych w pkt 1—5 — przełożony uprawniony do mianowania (powołania) strażaka na dane stanowisko służbowe.

4. Wydający opinię służbową albo upoważniony przez niego przełożony strażaka zapoznaje z nią opiniowanego w terminie 14 dni od dnia jej sporządzenia.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141 i Nr 94, poz. 788.

5. Strażak, który nie zgadza się z treścią opinii, może wnieść, za pośrednictwem wydającego opinię, odwołanie do wyższego przełożonego w terminie 14 dni od dnia zapoznania się z nią.
  6. Jeżeli opinia została wydana przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, odwołanie nie przysługuje. Jednakże strażak może zwrócić się do organu, który wydał opinię, z wnioskiem o jej zmianę.
  7. Przełożony właściwy do rozpatrzenia odwołania może zaskarżoną opinię:
    - 1) utrzymać w mocy,
    - 2) uchylić w całości i wydać nową,
    - 3) uchylić w całości i polecić wydanie nowej opinii z uwzględnieniem wskazanych okoliczności.
  8. Opinia wydana wskutek odwołania jest ostateczna. Ostateczną opinię włącza się do akt osobowych strażaka.
  9. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może zmienić albo uchylić opinię wydaną przez przełożonych, o których mowa w ust. 3 pkt 2—6, w przypadku:
    - 1) ujawnienia nowych istotnych okoliczności, które nie były znane w toku opiniowania,
    - 2) stwierdzenia, że opinia została wydana z naruszeniem przepisów o opiniowaniu.
  10. W przypadkach, o których mowa w ust. 9, zmiana opinii na niekorzyść strażaka może nastąpić w terminie 30 dni od dnia, w którym opinia stała się ostateczna.
  11. Zmiana opinii na korzyść strażaka może nastąpić w każdym czasie.
  12. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb opiniowania strażaka, a w szczególności:
    - 1) częstotliwość wydawania opinii służbowych,
    - 2) kryteria brane pod uwagę przy opiniowaniu,
    - 3) sposoby zapoznawania z nimi strażaków oraz tryb wnoszenia i rozpatrywania odwołań od opinii służbowych,
    - 4) wzory arkuszy opinii służbowej.

W rozporządzeniu należy ponadto uwzględnić ochronę interesów strażaka i sprawność postępowania.”;
- 22) w art. 37b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Strażak może być delegowany do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej w tej samej lub w innej miejscowości z urzędu albo na własny wniosek.”;
  - 23) w art. 37d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do delegowania albo przenoszenia do innej jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej są właściwi:

    - 1) Komendant Główny — na obszarze kraju,
    - 2) komendant wojewódzki — na obszarze województwa.”;
  - 24) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Strażaka zawiesza się w czynnościach służbowych, na czas nie dłuższy niż 3 miesiące, w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe umyślne.

    2. Strażaka można zawiesić w czynnościach służbowych, na czas nie dłuższy niż 3 miesiące, w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo nieumyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe nieumyślne albo postępowania dyscyplinarnego, jeżeli jest to celowe z uwagi na dobro postępowania lub dobro służby.
    3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach okres zawieszenia w czynnościach służbowych można przedłużyć do czasu uzyskania prawomocnego wyroku sądu, chyba że zawieszenie nastąpiło z powodu wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.
    4. Wniesienie odwołania od zawieszenia w czynnościach służbowych albo jego przedłużenia nie wstrzymuje wykonania decyzji o zawieszeniu lub przedłużeniu okresu zawieszenia.”;
  - 25) w art. 42:
    - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Strażak podlega okresowym profilaktycznym badaniom lekarskim.”,
    - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kierownik jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej nie dopuszcza do służby strażaka nieposiadającego aktualnego orzeczenia lekarskiego z badań, o których mowa w ust. 1.”,

- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Strażak podlega okresowej ocenie sprawności fizycznej.”,
- d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia strażaka w sposób umożliwiający prawidłowe wykonywanie obowiązków służbowych, określi, w drodze rozporządzenia, zakres, tryb i częstotliwość przeprowadzania okresowych profilaktycznych badań lekarskich oraz okresowej oceny sprawności fizycznej, w tym:
- 1) rodzaje profilaktycznych badań lekarskich,
  - 2) zróżnicowanie częstotliwości profilaktycznych badań lekarskich i oceny sprawności fizycznej w zależności od wieku i płci strażaka oraz warunków pełnienia służby,
  - 3) sposób przeprowadzania próby wydolnościowej i testu sprawności fizycznej,
  - 4) sposób ewidencjonowania wyników oceny sprawności fizycznej,
  - 5) wzór indywidualnej karty oceny sprawności fizycznej.”;
- 26) w art. 43:
- a) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe umyślne,”,
- b) w ust. 3 po pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) upływu 12 miesięcy od dnia zaprzestania służby z powodu choroby.”,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. W przypadkach określonych w ust. 3 pkt 4 zwolnienie następuje po upływie 6 miesięcy, a w odniesieniu do służby przygotowawczej po upływie 3 miesięcy, od dnia ogłoszenia decyzji o likwidacji jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej albo jej reorganizacji.”,
- d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Zwolnienie strażaka ze służby na podstawie ust. 3 pkt 5 może nastąpić po zasięgnięciu opinii zakładowej organizacji związkowej, reprezentującej danego strażaka.”;
- 27) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Strażak zwolniony ze służby na podstawie art. 43 ust. 2 pkt 3—5 lub ust. 3 pkt 2 przed upływem 5 lat od ukończenia nauki w ramach służby kandydackiej w Szkole Głównej Służby Pożarniczej, Centralnej Szkole Państwowej Straży Pożarnej lub szkole aspirantów Państwowej Straży Pożarnej jest obowiązany zwrócić kwotę stanowiącą równowartość kosztów wyżywienia i umundurowania otrzymanych w czasie nauki.”;
- 28) dodaje się art. 49a w brzmieniu:
„Art. 49a. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej określi, w drodze zarządzenia, sposób prowadzenia przez przełożonych, o których mowa w art. 32 ust. 1, dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem służbowym strażaków oraz sposób prowadzenia akt osobowych, a także rodzaje i wzory dokumentów.”;
- 29) dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:
„Rozdział 5a
Wykonywanie zadań poza granicami państwa
- Art. 49b. 1. Strażak może zostać delegowany, za jego pisemną zgodą, do pełnienia służby poza granicą państwa w grupie ratowniczej utworzonej do udziału w:
- 1) działaniach ratowniczych, akcji poszukiwawczo-ratowniczej lub akcji humanitarnej,
  - 2) szkoleniu i ćwiczeniach ratowniczych.
2. Strażak, za jego zgodą, może zostać wyznaczony przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej do wykonywania innych określonych zadań poza granicą państwa.
- Art. 49c. 1. O utworzeniu i likwidacji grupy ratowniczej decyduje:
- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych — w przypadkach, o których mowa w art. 49b ust. 1 pkt 1,
  - 2) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej — w przypadkach, o których mowa w art. 49b ust. 1 pkt 2.
2. W decyzjach, o których mowa w ust. 1, określa się w szczególności:
- 1) nazwę i liczebność grupy ratowniczej oraz czas pozostawiania grupy poza granicą państwa,
  - 2) cel skierowania grupy ratowniczej, zakres jej zadań oraz obszar działania,
  - 3) system kierowania i dowodzenia grupą ratowniczą oraz właściwy organ: państwa przyjmującego grupę

ratowniczą lub organizacji międzynarodowej, któremu zostanie ona podporządkowana na czas realizacji zadań,

- 4) podmioty wyznaczone do współpracy z właściwymi organami państwa przyjmującego grupę ratowniczą lub organizacji międzynarodowej koordynującej niesienie pomocy,
  - 5) wyposażenie grupy ratowniczej w psy ratownicze oraz środki i sprzęt specjalny, a także w dodatkowe umundurowanie i wyposażenie specjalne członków grupy ratowniczej, wodę i dodatkową żywność,
  - 6) trasy i czas przemieszczania się grupy ratowniczej w przypadku tranzytu.
3. W przypadku konieczności przedłużenia lub skrócenia czasu pozostawania grupy ratowniczej poza granicą państwa, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.
4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku innych uregulowań zawartych w wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych i porozumieniach zawartych w ich wykonaniu.

Art. 49d. 1. Strażacy wchodzący w skład grupy ratowniczej podlegają na terytorium państwa obcego przepisom karnym, dyscyplinarnym i porządkowym obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Strażacy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani przestrzegać prawa państwa przyjmującego oraz wiążącego Rzeczpospolitą Polską prawa międzynarodowego.

Art. 49e. 1. Strażak delegowany do pełnienia służby w grupie ratowniczej poza granicą państwa otrzymuje uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia i inne należności pieniężne przysługujące na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności lub na ich wysokość.

2. Strażakowi, o którym mowa w ust. 1, przysługują ponadto:
  - 1) świadczenia z tytułu podróży i przejazdów oraz inne należności pieniężne związane z delegowaniem, określone w przepisach o podró-

żach służbowych za granicę, wypłacone w walucie polskiej lub obcej,

- 2) dodatkowe umundurowanie i wyposażenie specjalne,
  - 3) woda i dodatkowa żywność w ilości wynikającej ze zwiększonego wydatku energetycznego związanego z długotrwałym charakterem działań ratowniczych prowadzonych w uciążliwych warunkach,
  - 4) dodatkowe ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków, kosztów leczenia i śmierci oraz odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe podczas działań ratowniczych za granicą,
  - 5) świadczenia opieki zdrowotnej, o których mowa w art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788),
  - 6) zaopatrzenie w leki i artykuły sanitarne,
  - 7) badania laboratoryjne i lekarskie oraz szczepienia ochronne.
3. Badania laboratoryjne i lekarskie oraz szczepienia ochronne, o których mowa w ust. 2 pkt 7, wykonuje się corocznie w terminie do dnia 31 marca albo przed wyjazdem z kraju w rejon działania grupy ratowniczej oraz bezpośrednio po powrocie do kraju, jeżeli badania takie i szczepienia są uzasadnione miejscem pełnienia służby i charakterem wykonywanych zadań.

4. W przypadku śmierci strażaka, związanej z wykonywaniem przez niego zadań służbowych w grupie ratowniczej, zapewnia się bezpłatny przewóz zwłok do kraju oraz zwrot kosztów pogrzebu.

5. Przepisy ust. 2 pkt 3, 4, 6 i 7 oraz ust. 3 stosuje się odpowiednio do psów ratowniczych, o których mowa w art. 49c ust. 2 pkt 5.

Art. 49f. 1. W czasie działania poza granicą państwa grupa ratownicza podlega Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej, w zakresie niezastrzeżonym do kompetencji organów reprezentujących organizację międzynarodową lub państwo organizujące przedsięwzięcie zagraniczne.

2. Kierowanie podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego poza granicę państwa w przypadkach, o których mowa w art. 12 ust. 5 pkt 5 i art. 13 ust. 6 pkt 5, odbywa się na

podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów i porozumień międzynarodowych.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb delegowania strażaków do pełnienia służby poza granicą państwa oraz sposób i organizację działania grupy ratowniczej, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) oceny predyspozycji do służby poza granicą państwa,
- 2) przypadków odwoływania strażaków przed wyznaczonym terminem oraz przedłużania czasu delegowania,
- 3) podległości służbowej członków grupy ratowniczej,
- 4) składu i wewnętrznej struktury grupy ratowniczej,
- 5) przewozu członków i wyposażenia grupy ratowniczej

— kierując się potrzebą zapewnienia skutecznej realizacji zadań grup ratowniczych poza granicą państwa.

Art. 49g. Wydatki związane z udziałem grup ratowniczych w działaniach ratowniczych, akcji poszukiwawczo-ratowniczej lub akcji humanitarnej, szkoleniu i ćwiczeniach ratowniczych poza granicą państwa są pokrywane z budżetu państwa, w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 49h. 1. Przepisy art. 49c ust. 3 i 4 oraz art. 49d—49g stosuje się odpowiednio do strażaków, o których mowa w art. 49b ust. 2.

2. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do strażaków:

- 1) o których mowa w art. 28a ust. 2 oraz w art. 106 ust. 1,
- 2) wchodzących w skład służby zagranicznej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. Nr 128, poz. 1403 oraz z 2004 r. Nr 273, poz. 2703).”;

30) w art. 51 w ust. 3:

- a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) w Centralnym Muzeum Pożarnictwa — dyrektor muzeum,”,

- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w pozostałych jednostkach organizacyjnych i Wojskowej Ochronie Przeciwożarowej — komendanci wojewódzcy.”;

31) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Art. 52. 1. Pierwszy stopień podoficerski nadaje się strażakowi, który uzyskał w szkołach Państwowej Straży Pożarnej kwalifikacje pożarnicze wymagane dla stanowisk podoficerskich w Państwowej Straży Pożarnej.

2. Pierwszy stopień aspirancki nadaje się strażakowi, który w ramach służby kandydackiej albo będąc skierowanym do Szkoły Państwowej Straży Pożarnej uzyskał tytuł zawodowy technika pożarnictwa.

3. Pierwszy stopień aspirancki może być nadany strażakowi, który posiada kwalifikacje pożarnicze wymagane dla stanowisk podoficerskich w Państwowej Straży Pożarnej i uzyskał tytuł zawodowy technika pożarnictwa lub uzyskał uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu technika pożarnictwa w toku postępowania o uznanie, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej, kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego technika pożarnictwa.”;

32) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. 1. Pierwszy stopień oficerski nadaje się strażakowi, który ukończył:

- 1) Szkołę Główną Służby Pożarniczej w ramach służby kandydackiej albo
- 2) szkołę aspirantów Państwowej Straży Pożarnej lub Centralną Szkołę Państwowej Straży Pożarnej, uzyskując tytuł zawodowy technika pożarnictwa, i będąc skierowanym do Szkoły Głównej Służby Pożarniczej uzyskał tytuł zawodowy inżyniera pożarnictwa.

2. Pierwszy stopień oficerski może być nadany strażakowi, który:

- 1) uzyskał tytuł zawodowy technika pożarnictwa w szkole Państwowej Straży Pożarnej i nie będąc skierowanym do Szkoły Głównej Służby Pożarniczej uzyskał tytuł zawodowy inżyniera pożarnictwa albo

- 2) posiada wykształcenie wyższe, a ponadto:

- a) odbył przeszkolenie zawodowe w Szkole Głównej Służby Pożarniczej lub

- b) posiada tytuł zawodowy technika pożarnictwa albo

3) uzyskał uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu inżyniera pożarnictwa w toku postępowania o uznanie, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej, kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego inżyniera pożarnictwa.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową organizację i formy odbywania przeszkolenia zawodowego, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, z uwzględnieniem:

- 1) czasu trwania przeszkolenia zawodowego,
- 2) trybu ustalania programu przeszkolenia zawodowego,
- 3) wymagań stawianych kandydatom na przeszkolenie zawodowe,
- 4) limitów przyjęć,
- 5) kryteriów przeprowadzania egzaminu końcowego.

W rozporządzeniu należy ponadto uwzględnić potrzebę pełnego przygotowania uczestników przeszkolenia zawodowego do wykonywania zadań w Państwowej Straży Pożarnej.”;

33) w art. 54:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1, w którym zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Kolejny wyższy stopień może być nadany stosownie do posiadanych kwalifikacji zawodowych oraz w zależności od zajmowanego stanowiska i opinii służbowej.”,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Nadanie stopnia, o którym mowa w ust. 1, następuje z okazji Dnia Strażaka; w szczególnie uzasadnionych przypadkach może jednak nastąpić w innym terminie.”;

34) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. 1. Strażakowi, który wykazał ofiarność i odwagę w bezpośrednich działaniach ratowniczych w czasie pożaru, klęski żywiołowej albo innego zagrożenia, w których wyniku poniósł śmierć, można nadać pośmiertnie wyższy stopień.

2. Strażakowi, o którym mowa w ust. 1, stopień nadaje Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, z zastrze-

żeniem art. 51 ust. 4 i 5. Nadanie wyższego stopnia może nastąpić tylko raz.”;

35) art. 58 otrzymuje brzmienie:

„Art. 58. 1. Strażacy mogą się zrzeszać w związkach zawodowych na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854, z późn. zm.¹¹⁾).

2. Strażak pełniący służbę na stanowisku, dla którego przepisy ustawy przewidują powołanie, nie może pełnić funkcji w związkach zawodowych oraz nie podlega ochronie, o której mowa w art. 32 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych.”;

36) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. 1. Strażak jest obowiązany do noszenia w czasie służby: umundurowania, odzieży specjalnej, środków ochrony indywidualnej, dystynkcji, odznak, znaków identyfikacyjnych i ekwipunku osobistego.

2. Umundurowanie, dystynkcje i znaki identyfikacyjne są prawnie zastrzeżone wyłącznie dla strażaka.

3. Przedmioty, o których mowa w ust. 1, strażak otrzymuje bezpłatnie.

4. Przedmioty umundurowania, odzież specjalna i środki ochrony indywidualnej powinny wyróżniać Państwową Straż Pożarną jako formację ratowniczą oraz zapewniać bezpieczeństwo i higienę służby strażaków.

5. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe wymagania wobec przedmiotów umundurowania, odzieży specjalnej i środków ochrony indywidualnej, użytkowanych w Państwowej Straży Pożarnej, ich wzorce oraz ich cechy techniczne i jakościowe.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tabele należności oraz wzory i sposób noszenia umundurowania, odzieży specjalnej, środków ochrony indywidualnej, ekwipunku osobistego, dystynkcji, odznak i znaków identyfikacyjnych strażaków, z uwzględnieniem:

- 1) opisu przedmiotów umundurowania, odzieży specjalnej i środków ochrony indywidualnej,

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1080 i Nr 128, poz. 1405, z 2002 r. Nr 135, poz. 1146 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 63, poz. 590 i Nr 213, poz. 2081 oraz z 2004 r. Nr 240, poz. 2407.

2) okresu używalności przedmiotów umundurowania, odzieży specjalnej, środków ochrony indywidualnej, dystynkcji i ekwipunku osobistego strażaka oraz przypadków, w których strażak jest obowiązany zwrócić poszczególne przedmioty lub ich równowartość.

W rozporządzeniu należy ponadto uwzględnić potrzebę należytego zaopatrzenia strażaka w umundurowanie, odzież specjalną i środki ochrony indywidualnej.

7. Strażakowi, któremu nie wydano w naturze przedmiotów umundurowania, przysługuje równoważnik pieniężny.
8. Strażak zwolniony ze służby jest obowiązany zwrócić pobraną nienależną część równoważnika pieniężnego, chyba że zwolnienie nastąpiło z tytułu nabycia prawa do emerytury lub renty na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.¹²⁾).
9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i warunki przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie, w tym:
  - 1) przedmioty umundurowania stanowiące podstawę do określenia wysokości równoważnika,
  - 2) ryczałt za pranie chemiczne,
  - 3) sposób ustalania wysokości równoważnika,
  - 4) tryb i warunki przyznawania, zwrotu i wypłaty równoważnika,
  - 5) termin wypłacania równoważnika.

W rozporządzeniu należy ponadto uwzględnić wartość umundurowania wydawanego w naturze.”;

37) w art. 69 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2—4 w brzmieniu:

„2. Strażakowi—kobiecie zwolnionej ze służby na podstawie art. 43 ust. 3 pkt 4 i 5 w okresie ciąży i w czasie urlopu macierzyńskiego przysłu-

guje świadczenie pieniężne w wysokości odpowiadającej uposażeniu pobieranemu na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, do końca urlopu macierzyńskiego.

3. Strażakowi—kobiecie zwolnionej ze służby na podstawie art. 43 ust. 3 pkt 4 i 5 w czasie urlopu wychowawczego przysługują do końca okresu, na który ten urlop został udzielony:
  - 1) dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego oraz świadczenia rodzinne, które przysługują po spełnieniu warunków określonych w przepisach o świadczeniach rodzinnych,
  - 2) inne uprawnienia przewidziane dla pracowników zwalnianych z pracy w czasie urlopu wychowawczego z przyczyn niedotyczących pracowników.
4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się także do strażaka — mężczyzny w zakresie, w jakim pracownicy mogą korzystać ze szczególnych uprawnień przewidzianych dla pracowników. Jeżeli oboje rodzice lub opiekunowie są strażakami, z uprawnień może korzystać tylko jedno z nich.”;

38) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. 1. Strażakowi w służbie przygotowawczej i mianowanemu na stałe przysługuje prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 26 dni.

2. Strażakowi, podejmującemu służbę przygotowawczą lub stałą, przysługuje w roku kalendarzowym, w którym podjął tę służbę po raz pierwszy, prawo do urlopu wypoczynkowego z upływem każdego miesiąca tej służby, w wymiarze 1/12 wymiaru urlopu wypoczynkowego, o którym mowa w ust. 1.”;

39) po art. 71 dodaje się dodaje się art. 71a—71h w brzmieniu:

„Art. 71a. 1. Strażakowi, o którym mowa w art. 71, przysługuje płatny dodatkowy urlop wypoczynkowy, zwany dalej „dodatkowym urlopem wypoczynkowym”, w wymiarze do 18 dni rocznie, z tytułu pełnienia służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia albo szczególnie uciążliwych ze względu na przedłużony czas służby, o którym mowa w art. 35 ust. 9, albo osiągnięcia przez strażaka określonego wieku lub stażu służby.

2. Dodatkowy urlop wypoczynkowy przysługujący strażakowi z tytułu pełnienia służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych ze względu na przedłużony czas służby wynosi:

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 65 i Nr 90, poz. 757.

- 1) 5 dni w roku — dla strażaków pełniących służbę w codziennym rozkładzie czasu służby, będących w dyspozycji operacyjnej i pełniących funkcje wykonawcze,
- 2) 9 dni w roku — dla strażaków pełniących służbę w codziennym rozkładzie czasu służby, będących w dyspozycji operacyjnej i pełniących funkcje dowódcze,
- 3) 18 dni w roku — dla strażaków pełniących służbę w zmianowym rozkładzie czasu służby.

Jeżeli strażak w ciągu roku kalendarzowego pełni służbę w różnych warunkach szkodliwości lub uciążliwości, dodatkowy urlop wypoczynkowy przysługuje mu w wymiarze proporcjonalnym do długości okresów służby w tych warunkach.

3. Dodatkowy urlop wypoczynkowy, przysługujący strażakowi z tytułu osiągnięcia określonego wieku, wynosi:

- 1) 5 dni w roku — po ukończeniu 40 lat życia,
- 2) 9 dni w roku — po ukończeniu 45 lat życia,
- 3) 13 dni w roku — po ukończeniu 55 lat życia.

4. Dodatkowy urlop wypoczynkowy przysługujący strażakowi z tytułu osiągnięcia określonego stażu służby wynosi odpowiednio:

- 1) 5 dni w roku — po osiągnięciu co najmniej 15-letniego stażu służby,
- 2) 9 dni w roku — po osiągnięciu co najmniej 20-letniego stażu służby,
- 3) 13 dni w roku — po osiągnięciu co najmniej 25-letniego stażu służby.

5. W razie zbiegu uprawnień do dodatkowego urlopu wypoczynkowego z tytułu pełnienia służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych, ze względu na przedłużony czas służby z uprawnieniami do dodatkowych urlopów wypoczynkowych z tytułu osiągnięcia określonego wieku życia lub określonego stażu służby, dni przysługujących dodatkowych urlopów wypoczynkowych sumuje się, jednak łączny wymiar dodatkowego urlopu wypoczynkowego nie może przekroczyć 18 dni w roku.

6. Nabycie prawa do pierwszego dodatkowego urlopu wypoczynkowego następuje odpowiednio:

- 1) po roku służby pełnionej w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych, ze względu na przedłużony czas służby,
- 2) z dniem osiągnięcia określonego wieku,
- 3) z dniem osiągnięcia określonego stażu służby.

7. Prawo do kolejnych dodatkowych urlopów wypoczynkowych strażak nabywa w każdym następnym roku kalendarzowym, z tym że w przypadku, o którym mowa w ust. 6 pkt 1, musi być to rok, w którym służba jest pełniona w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych, ze względu na przedłużony czas służby.

8. Strażakowi, który posiada uprawnienia do dodatkowego urlopu wypoczynkowego z tytułu wieku lub stażu służby, podejmującemu służbę w ciągu roku kalendarzowego, przysługuje w tym roku kalendarzowym dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze proporcjonalnym do okresu służby w tym roku.

- Art. 71b. 1. Jeżeli strażak nie może rozpocząć urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego w ustalonym terminie z przyczyn usprawiedliwiających nieobecność na służbie, a w szczególności z powodu:

- 1) czasowej niezdolności do służby wskutek choroby,
- 2) odosobnienia w związku z chorobą zakaźną,
- 3) urlopu macierzyńskiego,
- 4) zawieszenia w czynnościach służbowych,

właściwy przełożony jest obowiązany przesunąć urlop na termin późniejszy.

2. Urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego w części niewykorzystanej z powodów, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, właściwy przełożony jest obowiązany udzielić w terminie późniejszym.

3. Wymiar urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego strażaka powracającego do służby w ciągu roku kalendarzowego po trwającym co najmniej miesiąc okresie:

- 1) urlopu bezpłatnego,
- 2) urlopu wychowawczego,
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych,

- 4) tymczasowego aresztowania,
- 5) nieusprawiedliwionej nieobecności na służbie,

ulega proporcjonalnemu obniżeniu o ten okres, chyba że przed rozpoczęciem się tego okresu strażak wykorzystał urlop w przysługującym mu albo wyższym wymiarze.

4. W okresie od dnia złożenia przez strażaka pisemnego żądania zwolnienia go ze służby do dnia zwolnienia ze służby strażak jest obowiązany wykorzystać przysługujące mu urlopy: wypoczynkowy i dodatkowy urlop wypoczynkowy, jeżeli w tym okresie właściwy przełożony udzieli mu tego urlopu.

Art. 71c. Strażakowi można udzielić płatnego urlopu okolicznościowego:

- 1) z tytułu przeniesienia służbowego, jeżeli z przeniesieniem wiąże się zmiana miejsca zamieszkania — w wymiarze od 4 do 6 dni,
- 2) na załatwienie ważnych spraw osobistych lub rodzinnych — w wymiarze nieprzekraczającym 5 dni w roku kalendarzowym.

Art. 71d. Strażakowi podnoszącemu kwalifikacje zawodowe lub uzupełniającemu wykształcenie ogólne można udzielić płatnego urlopu szkoleniowego, stosując odpowiednio przepisy, wydane na podstawie art. 103 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy, w części dotyczącej urlopów szkoleniowych pracowników.

Art. 71e. 1. Urlopów, o których mowa w art. 71, 71a, 71c i 71d, udziela się w dni, które są dla strażaka dniami służby lub dyżuru, z wyjątkiem dyżuru domowego, o którym mowa w art. 35 ust. 8, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu służby, w wymiarze godzinowym, odpowiadającym dobowemu wymiarowi jego czasu służby lub dyżuru w danym dniu. Dzień urlopu odpowiada 8 godzinom służby lub dyżuru.

2. Do urlopów, o których mowa w art. 71 i 71a, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy.

Art. 71f. Strażakowi można udzielić płatnego urlopu zdrowotnego w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia w wymiarze nieprzekraczającym jednorazowo 6 miesięcy. Łączny wymiar takiego urlopu nie może przekroczyć 18 miesięcy w ciągu całej służby.

Art. 71g. 1. Strażakowi, na jego pisemny wniosek, właściwy przełożony może udzielić urlopu bezpłatnego, jeżeli nie zakłóci to toku służby, z zastrzeżeniem ust. 2. Okresu urlopu bezpłatnego nie wlicza się do okresu służby w Państwowej Straży Pożarnej.

2. Strażakowi, który wyjeżdża wspólnie z małżonkiem:

- 1) wyznaczonym do wykonywania zadań za granicą albo
- 2) przeniesionym do wykonywania obowiązków służbowych w placówce zagranicznej, w rozumieniu przepisów o służbie zagranicznej,

na jego pisemny wniosek udziela się urlopu bezpłatnego na czas wykonywania przez małżonka zadań za granicą albo obowiązków służbowych w placówce zagranicznej.

3. Strażakowi pełniącemu z wyboru funkcje w związkach zawodowych przysługują urlopy bezpłatne na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych.

Art. 71h. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania urlopów strażakom, w tym przełożonych właściwych do udzielania urlopów, mając na uwadze dobro strażaków i potrzeby służby.”;

40) po art. 72 dodaje się art. 72a w brzmieniu:

„Art. 72a. 1. W sprawach dotyczących udzielania zwolnień od zajęć służbowych oraz sposobu usprawiedliwiania nieobecności w służbie w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 298² ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy, ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych i ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267).

2. Dokumentem usprawiedliwiającym nieobecność na służbie z powodu choroby jest zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności do służby.

3. Strażakowi nie przysługuje zwolnienie od zajęć służbowych:

- 1) na czas uczestniczenia w działaniach ratowniczych lub akcji ratowniczej, w ramach działalności społecznej w innych podmiotach prowadzących działania ratownicze,

z wyjątkiem przypadków usprawiedliwionych przez kierownika jednostki organizacyjnej, w której pełni służbę,

- 2) na szkolenie pożarnicze dla członków ochotniczych straży pożarnych.”;

41) w art. 73:

- a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) krótkoterminowy, płatny dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze do 10 dni rocznie,”,

- b) dodaje się ust. 1a—1d w brzmieniu:

„1a. Wyróżnienia określone w ust. 1 pkt 1—3 przyznaje przełożony uprawniony do mianowania (powołania) strażaka na stanowisko służbowe, z zastrzeżeniem ust. 1b i 1c.

1b. Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej wyróżnienia przyznaje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

1c. Komendantowi Szkoły Głównej Służby Pożarniczej i jego zastępcom, dyrektorowi jednostki badawczo-rozwojowej Państwowej Straży Pożarnej i jego zastępcom oraz komendantom wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej wyróżnienia przyznaje Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

1d. Przedterminowe nadanie wyższego stopnia należy do kompetencji przełożonego uprawnionego do nadania danego stopnia.”,

- c) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) szczegółowe warunki przyznawania wyróżnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1—4, w tym:

a) sposób i formę przyznawania wyróżnień,

b) tryb postępowania,

c) okoliczności, w których wyróżnienia nie mogą być przyznane,”;

42) w art. 74:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli w miejscowości, w której strażak mianowany na stałe pełni służbę, lub w miejscowości pobliskiej nie ma możliwości przydzielenia lokalu mieszkalnego, strażak może otrzymać kwatery tymczasową na okres pełnienia służby w tej miejscowości.”,

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1a i ust. 2, koszty zakwaterowania ponosi strażak.”;

43) art. 76—79 otrzymują brzmienie:

„Art. 76. 1. Na lokale mieszkalne dla strażaków przeznaczają się lokale będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo podległych mu organów, uzyskane w wyniku ich działalności inwestycyjnej albo od organów administracji rządowej i samorządowej ogólnej, stanowiące własność gmin albo zakładów pracy, a także zwalniane przez osoby, które decyzje o przydziale uzyskały z jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

2. Strażakowi mianowanemu na stałe przydziela się lokal mieszkalny o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej przysługującym strażakowi normom zaludnienia. Przysługująca strażakowi norma zaludnienia lokalu mieszkalnego wynosi od 7 do 10 m² powierzchni mieszkalnej, którą stanowi powierzchnia pokoi znajdujących się w lokalu mieszkalnym.

3. W razie zbiegu uprawnień strażaka i członków jego rodziny do norm zaludnienia z różnych tytułów, uwzględnia się normy zaludnienia przysługujące tylko z jednego tytułu.

4. W przypadku gdy nie ma możliwości przydzielenia lokalu mieszkalnego o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej liczbie przysługujących norm zaludnienia, strażakowi można przydzielić lokal mieszkalny o powierzchni mieszkalnej:

1) mniejszej od przysługującej zgodnie z normami zaludnienia, jeżeli wyrazi on na to pisemną zgodę lub wystąpi z odpowiednim wnioskiem, przy czym przydział takiego lokalu nie pozbawia strażaka prawa do uzyskania lokalu o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej przysługującym mu normom zaludnienia,

2) większej od przysługującej zgodnie z normami zaludnienia, jeżeli okoliczności tego wymagają oraz za zgodą bezpośredniego przełożonego organu właściwego do wydania decyzji w sprawie przydziału lokalu.

5. Na kwatery tymczasowe przeznaczają się lokale mieszkalne albo pomieszczenia adaptowane na mieszkalne, będące w należyłym stanie technicznym i sanitarnym, które znajdują się w budynkach na terenie zamkniętym lub w budynkach przeznaczonych na cele służbowe.

6. Kwaterą tymczasową może być lokal mieszkalny albo pomieszczenie adaptowane na mieszkalne o powierzchni mieszkalnej nieodpowiadającej przysługującym strażakowi normom zaludnienia.
  7. Lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową przydziela się strażakowi na jego pisemny wniosek.
  8. Przydział lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej w budynku jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, przeznaczonym na cele służbowe albo znajdującym się na terenie zamkniętym, następuje tylko na okres pełnienia służby w tej jednostce.
  9. Lokal mieszkalny przydziela się strażakowi, biorąc pod uwagę łącznie następujące kryteria:
    - 1) brak lokalu mieszkalnego w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej albo konieczność poprawy dotychczasowych warunków mieszkaniowych, w tym czas oczekiwania na przydział lokalu mieszkalnego,
    - 2) kwalifikacje zawodowe, przydatność do służby oraz okres służby w Państwowej Straży Pożarnej i innych jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych albo przez niego nadzorowanych.
  10. Przydział lokalu mieszkalnego może nastąpić z pominięciem kryteriów, o których mowa w ust. 9, jeżeli strażak zajmuje:
    - 1) tymczasową kwaterę w budynku jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, przeznaczonym na cele służbowe lub znajdującym się na terenie zamkniętym,
    - 2) lokal mieszkalny przydzielony decyzją administracyjną, stanowiący odrębną własność osoby fizycznej,
    - 3) lokal mieszkalny przydzielony decyzją administracyjną w poprzednim miejscu pełnienia służby.
- Art. 77. 1. Strażakowi mianowanemu na stałe oraz strażakowi w służbie przygotowawczej przysługuje równoważnik pieniężny za remont lokalu mieszkalnego lub domu, zajmowanego na podstawie przysługującego mu tytułu prawnego, zwany dalej „równoważnikiem za remont”, z uwzględnieniem norm zaludnienia przysługujących strażakowi oraz członkom jego rodziny.
2. Równoważnik za remont przysługuje również strażakowi zajmującemu kwaterę tymczasową, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 82 ust. 5, z uwzględnieniem norm zaludnienia przysługujących strażakowi oraz członkom jego rodziny.
  3. Strażakowi przeniesionemu do służby w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby nie zwolnił lokalu mieszkalnego lub domu i któremu przydzielono kwaterę tymczasową, przysługuje równoważnik za remont, z uwzględnieniem norm zaludnienia przysługujących strażakowi oraz członkom jego rodziny.
  4. Równoważnik za remont nie przysługuje:
    - 1) jeżeli strażak lub jego małżonek otrzymuje równoważnik za brak lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 78 ust. 1,
    - 2) w razie podnajmowania lokalu mieszkalnego lub domu, o których mowa w ust. 1, w całości lub w części.
- Art. 78. 1. Strażakowi mianowanemu na stałe przysługuje równoważnik pieniężny, zwany dalej „równoważnikiem za brak lokalu mieszkalnego”, jeżeli on sam lub członkowie jego rodziny, o których mowa w art. 75, nie posiadają w miejscu pełnienia służby albo w miejscowości pobliskiej lokalu mieszkalnego lub domu na podstawie przysługującego im tytułu prawnego oraz nie zachodzi przypadek określony w art. 82 ust. 5.
2. Równoważnik za brak lokalu mieszkalnego nie przysługuje, jeżeli strażak:
    - 1) utracił ze swojej winy lub zrzekł się prawa do zajmowanego dotychczas lokalu mieszkalnego lub domu, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem przypadków zniesienia współwłasności na mocy orzeczenia właściwego sądu, podziału wspólnego mieszkania albo przyznania mieszkania jednemu z małżonków w wyroku orzekającym rozwód, a także umownego działu spadku,
    - 2) odmówił bezzasadnie przyjęcia lokalu mieszkalnego, odpowiadającego przysługującym mu normom zaludnienia oraz znajdującego się w należyłym stanie technicznym i sanitarnym albo złożenia wniosku o przydział takiego lokalu, o którym mowa w art. 76 ust. 7,

- 3) lub jego małżonek otrzymał pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu, chyba że strażak został przeniesiony do służby w miejscowości innej niż pobliska.
3. Równoważnik za brak lokalu mieszkalnego przysługuje w okresie od dnia powstania uprawnienia do jego pobierania do dnia, w którym nastąpiła utrata tego uprawnienia.
4. W przypadku gdy strażak otrzymał kwaterę tymczasową w miejscowości pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej, w której nie ma możliwości przydzielenia lokalu mieszkalnego, równoważnika za brak lokalu mieszkalnego nie wypłaca się przez okres oczekiwania na lokal mieszkalny, nie dłużej jednak niż przez 5 lat.

- Art. 79. 1. W razie zbiegu uprawnień strażaka i jego małżonka do równoważnika za remont albo za brak lokalu mieszkalnego na podstawie niniejszej ustawy lub innego tytułu prawnego przysługuje jeden równoważnik, wybrany przez strażaka.
2. Uprawnienie do równoważnika za remont albo za brak lokalu mieszkalnego ustala się na podstawie złożonego przez strażaka oświadczenia mieszkaniowego. Uprawnienie do równoważnika za remont ustala się na dzień 1 stycznia każdego roku.
  3. Strażak jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić, poprzez złożenie oświadczenia mieszkaniowego, o każdej zmianie mającej wpływ na uprawnienie do otrzymania równoważnika za remont albo za brak lokalu mieszkalnego lub na wysokość równoważnika.
  4. Kwoty wypłaconych równoważników za remont i za brak lokalu mieszkalnego podlegają zwrotowi w razie ich nienależnego pobrania będącego skutkiem:
    - 1) podania w oświadczeniu mieszkaniowym nieprawdziwych danych, mających wpływ na istnienie uprawnienia do równoważnika lub na jego wysokość,
    - 2) niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 3.
  5. Zwrot nienależnie pobranych równoważników za remont lub za brak lokalu mieszkalnego następuje w pełnej wysokości, przy czym zwrot równoważnika za brak lokalu mieszkalnego, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, może nastąpić w ratach.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania równoważników za remont albo za brak lokalu mieszkalnego i sposób ustalania ich wysokości oraz wzór oświadczenia mieszkaniowego, z uwzględnieniem:
  - 1) stawki równoważnika za remont na normę zaludnienia przysługującej strażakowi,
  - 2) stawki dziennej równoważnika za brak lokalu mieszkalnego, z uwzględnieniem stanu rodzinnego strażaka,
  - 3) terminu wypłaty równoważników,
  - 4) jednostek organizacyjnych właściwych do ich wypłaty.”;

44) art. 80 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 80. 1. Strażakowi mianowanemu na stałe, który nie otrzymał lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji administracyjnej o przydziale, przysługuje pomoc finansowa na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu, zwana dalej „pomocą finansową”, z zastrzeżeniem ust. 5, chyba że strażak nie spełnia warunków do otrzymania lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji administracyjnej.
2. Pomoc finansową przyznaje się raz w okresie całej służby, na wniosek strażaka.
  3. Przyznana pomoc finansowa podlega zwrotowi w przypadku:
    - 1) jej nienależnego pobrania,
    - 2) zwolnienia strażaka ze służby przed upływem 10 lat od dnia jej rozpoczęcia, chyba że strażak nabył uprawnienia do emerytury lub renty.
  4. Zwrot nienależnie pobranej pomocy finansowej może nastąpić w ratach.
  5. Warunkiem przyznania pomocy finansowej strażakowi, zajmującemu na podstawie decyzji administracyjnej o przydziale lokalu mieszkalnego lokal mieszkalny będący w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo podległych mu organów, jest zobowiązanie się strażaka do zwolnienia zajmowanego lokalu mieszkalnego i przekazania go do dyspozycji właściwego organu w terminie określonym w decyzji administracyjnej o przyznaniu pomocy finansowej, jednak nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia wypłaty tej pomocy. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek strażaka, termin można przedłużyć do 12 miesięcy, jeżeli nie ma możliwości wcześniejszego zamiesz-

kania w lokalu mieszkalnym lub domu, na którego uzyskanie została przyznana pomoc finansowa.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania pomocy finansowej, sposób ustalania jej wysokości i sposób wypłaty oraz wzór wniosku o jej przyznanie, z uwzględnieniem:

- 1) wymaganych dokumentów do przedłożenia wraz z wnioskiem o przyznanie pomocy finansowej,
- 2) stawki pieniężnej na normę zaludnienia, przysługującą strażakowi,
- 3) terminu wypłaty pomocy finansowej,
- 4) wysokości pomocy finansowej podlegającej zwrotowi w przypadkach, o których mowa w ust. 3.”;

45) w art. 82:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Strażakowi przeniesionemu do pełnienia służby w innej miejscowości, któremu w poprzednim miejscu pełnienia służby przydzielono na podstawie decyzji administracyjnej lokal mieszkalny albo przyznano pomoc finansową, przydziela się lokal mieszkalny na podstawie decyzji administracyjnej w nowym miejscu pełnienia służby, jeżeli:

- 1) zwolni zajmowany lokal mieszkalny,
- 2) zwróci pomoc finansową.

2. Strażakowi, który skorzystał z pomocy finansowej, może być przydzielony lokal mieszkalny na podstawie decyzji administracyjnej, na zasadach określonych w ust. 1.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Strażak delegowany do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości otrzymuje kwaterę tymczasową. Koszty zakwaterowania pokrywa się ze środków Państwowej Straży Pożarnej.”;

46) art. 83 otrzymuje brzmienie:

„Art. 83. 1. Decyzję administracyjną o zwolnieniu lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 76 ust. 1, wydaje się w przypadku:

- 1) podnajmowania lub oddania do bezpłatnego używania tego lokalu lub jego części,
- 2) niezwolnienia przydzielonego lokalu mieszkalnego,
- 3) uzyskania przez strażaka lub jego małżonka w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej tytułu prawnego do innego lokalu mieszkalnego lub domu

o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej co najmniej przysługującym strażakowi i członkom jego rodziny normom zaludnienia,

4) niezamieszkiwania w lokalu mieszkalnym przez okres dłuższy niż 6 miesięcy, chyba że zachodzą okoliczności uzasadniające czasowy pobyt strażaka poza miejscem stałego zamieszkania,

5) używania lokalu mieszkalnego niezgodnie z jego przeznaczeniem, w szczególności gdy strażak lub członkowie jego rodziny w sposób rażący lub uporczywie wykraczają przeciwko obowiązującemu porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali,

6) nieuiszczania czynszu lub opłat za świadczenia związane z eksploatacją lokalu mieszkalnego przez co najmniej trzy pełne okresy płatności, pomimo pisemnego zawiadomienia o zamiarze wydania decyzji o zwolnieniu lokalu i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i bieżących należności,

7) zajmowania lokalu mieszkalnego, znajdującego się w budynku przeznaczonym na cele służbowe lub na terenach zamkniętych, przez strażaka zwolnionego ze służby lub pozostałych po strażaku członków rodziny uprawnionych do renty rodzinnej po strażaku, który w chwili śmierci spełniał warunki wymagane do uzyskania emerytury lub renty na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

8) zajmowania lokalu mieszkalnego bez tytułu prawnego,

9) zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym pomimo zrzeczenia się na piśmie uprawnień do jego zajmowania,

10) zamiany lokalu mieszkalnego,

11) uzyskania przez strażaka pomocy finansowej.

2. Przez tereny zamknięte rozumie się tereny, o których mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. — Pra-

- wo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086, z późn. zm.¹³⁾).
3. Decyzję administracyjną o zwolnieniu kwatery tymczasowej wydaje się w przypadku:
    - 1) zwolnienia strażaka ze służby albo przeniesienia do służby w innej miejscowości,
    - 2) upływu okresu, o którym mowa w art. 76 ust. 8,
    - 3) wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3—6 i 8.
  4. Decyzje w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, dotyczą również członków rodziny strażaka i wszystkich innych osób zamieszkałych w lokalu mieszkalnym albo kwaterze tymczasowej.
  5. Przydział i zwalnianie lokali mieszkalnych i kwater tymczasowych, przyznawanie, odmowa przyznania i zwrot równoważnika za remont albo za brak lokalu mieszkalnego oraz przyznawanie, odmowa przyznania i zwrot pomocy finansowej następują w drodze decyzji administracyjnej. Decyzje w tych sprawach wydają:
    - 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych — w stosunku do:
      - a) Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej,
      - b) zastępców Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej,
    - 2) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej — w stosunku do:
      - a) strażaków pełniących służbę w Komendzie Głównej Państwowej Straży Pożarnej,
      - b) komendantów wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej,
      - c) komendantów szkół Państwowej Straży Pożarnej,
      - d) dyrektora Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej,
      - e) dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa,
      - f) strażaków wyznaczonych do wykonywania określonych zadań poza jednostką organizacyjną Państwowej Straży Pożarnej,
    - 3) komendanci wojewódzcy Państwowej Straży Pożarnej — w stosunku do:
      - a) komendantów powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej,
      - b) strażaków pełniących służbę w komendach wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej,
    - 4) komendanci szkół Państwowej Straży Pożarnej — w stosunku do podległych im strażaków,
    - 5) komendanci powiatowi (miejscy) Państwowej Straży Pożarnej — w stosunku do podległych im strażaków,
    - 6) dyrektor Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej — w stosunku do podległych mu strażaków,
    - 7) dyrektor Centralnego Muzeum Pożarnictwa — w stosunku do podległych mu strażaków.
  6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, mając na względzie zapewnienie potrzeb lokalowych strażaków, określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne przydzielanych strażakom lokali mieszkalnych, tryb przydzielania i zwalniania lokali mieszkalnych oraz kwater tymczasowych, w przypadkach określonych w ustawie, przysługujące strażakowi normy zaludnienia, a także warunki zamiany lokali mieszkalnych, w tym:
    - 1) liczbę przysługujących norm zaludnienia, przypadających na strażaka i członków jego rodziny, w zależności od stanowiska służbowego strażaka i jego stanu rodzinnego,
    - 2) wzory wniosków o przydział, a także warunki zamiany lokali mieszkalnych,
    - 3) wymagane dokumenty, potwierdzające uprawnienie do ubiegania się o przydział,
    - 4) dokumenty potwierdzające zwolnienie przez strażaka dotychczas zajmowanego lokalu mieszkalnego lub domu albo zwrot udzielonej pomocy finansowej.”;

47) po art. 83 dodaje się art. 83a w brzmieniu:

„Art. 83a. 1. Strażak, któremu wydano decyzję o przydziale lokalu mieszkalnego, zawiera umowę najmu z właścicielem lokalu albo z podmiotem, admini-

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, Nr 115, poz. 1229 i Nr 125, poz. 1363, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 166, poz. 1612 oraz z 2004 r. Nr 10, poz. 76 i Nr 141, poz. 1492.

strującym i zarządzającym przydzielonym lokalem mieszkalnym.

2. Od dnia otrzymania lokalu mieszkalnego strażak uiszcza czynsz z tytułu najmu.
3. Przekazanie przydzielonego lokalu mieszkalnego następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny lokalu oraz stopień zużycia znajdujących się w nim urządzeń technicznych. Protokół sporządzą strażak oraz wynajmujący i stanowi on podstawę rozliczeń dokonywanych przy zwrocie lokalu mieszkalnego.
4. Strażak, o którym mowa w ust. 1, może wprowadzać w zajmowanym lokalu ulepszenia tylko za zgodą wynajmującego i na podstawie pisemnej umowy określającej sposób rozliczeń z tego tytułu.
5. Czynsz z tytułu najmu lokalu, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według zasad obowiązujących dla lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, na której terenie znajduje się lokal.
6. Stosunek najmu ustaje z chwilą uprawomocnienia się decyzji o zwolnieniu przydzielonego lokalu mieszkalnego.
7. W sprawach wynikających z wzajemnych praw i obowiązków najemcy i wynajmującego oraz w innych przypadkach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do najmu lokali, o których mowa w art. 76 ust. 1, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.¹⁴⁾)

i ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266).

8. Sprawy sporne wynikające ze stosunku najmu lokali mieszkalnych, o których mowa w art. 76 ust. 1, rozstrzygają sądy powszechne.”;

48) w art. 87 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Strażak przeniesiony na stanowisko, na którym pobierane dotychczas dodatki do uposażenia o charakterze stałym nie przysługują lub przysługują w niższej stawce, zachowuje przez okres 12 miesięcy prawo do tych dodatków według stawek obowiązujących przed przeniesieniem, w pełnej wysokości, jeżeli przeniesienie nastąpiło wskutek:

- 1) utraty zdolności do służby na danym stanowisku, spowodowanej wypadkiem pozostającym w związku z pełnieniem służby lub chorobą powstałą w związku ze szczególnymi warunkami tej służby,
- 2) orzeczenia całkowitej niezdolności do pełnienia służby na zajmowanym stanowisku przez komisję lekarską, jeżeli nie ma możliwości przeniesienia na stanowisko równorzędne,
- 3) likwidacji zajmowanego stanowiska, jeżeli nie ma możliwości przeniesienia na stanowisko równorzędne.”;

49) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. 1. Uposażenie zasadnicze strażaka ustala się według stawki odpowiadającej grupie uposażenia należnej na danym stanowisku służbowym.

2. Uposażenie zasadnicze strażaka wzrasta z tytułu wysługi lat w Państwowej Straży Pożarnej o 2 % po 2 latach służby i o dalszy 1 % za każdy następny rok służby, aż do wysokości 20 % po 20 latach służby oraz o 0,5 % za każdy rok służby powyżej 20 lat, do wysokości 25 % po 30 latach służby.
3. Podstawą do obliczenia wzrostu, o którym mowa w ust. 2, jest uposażenie zasadnicze ustalone według stawki odpowiadającej grupie uposażenia.
4. Do okresu służby, od którego zależą prawo do wzrostu uposażenia i jego wysokość, zalicza się również:

- 1) okresy służby w: Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783 oraz z 2005 r. Nr 48, poz. 462.

- nej, Biurze Ochrony Rządu lub Służbie Więziennej,
- 2) okresy traktowane jako równorzędne ze służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub w Służbie Więziennej, wymienione w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zapotrzebieniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin,
  - 3) okresy pracy wykonywanej w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa obowiązującego w danym zawodzie lub na danym stanowisku,
  - 4) inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, stawki i grupy uposażenia zasadniczego strażaków oraz stawki dodatków do uposażenia albo sposób ich obliczania, a także sposób i tryb zaliczania okresów służby i pracy do okresu służby, od którego zależy prawo do wzrostu uposażenia, z uwzględnieniem w szczególności:
- 1) zaszeregowania stanowisk służbowych do poszczególnych grup uposażenia zasadniczego,
  - 2) sposobu dokumentowania okresów, o których mowa w ust. 4,
  - 3) rodzajów dodatków, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 4,
  - 4) warunków przyznawania i sposobu obliczania dodatków do uposażenia, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 2 i 4, oraz podmiotów uprawnionych do ich przyznawania i obliczania,
  - 5) okoliczności uwzględnianych przy ustalaniu i zmianie wysokości dodatku służbowego.
- W rozporządzeniu należy ponadto uwzględnić hierarchię stanowisk służbowych i stopień odpowiedzialności na danym stanowisku służbowym.”;
- 50) w art. 89 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Strażak przeniesiony na stanowisko służbowe zaszeregowane do niższej stawki uposażenia zasadniczego zachowuje prawo do stawki uposażenia zasadniczego pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku, do czasu uzyskania wyższej stawki uposażenia według stanowiska służbowego.”;
- 51) w art. 93 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) dodatkowe wynagrodzenie za wykonywanie zadań zleconych wykraczających poza obowiązki służbowe.”;
- 52) w art. 94 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Zasiłek, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje przy ponownym nawiązaniu stosunku służbowego, chyba że dotychczas nie był wypłacony.”;
- 53) po art. 97a dodaje się art. 97b w brzmieniu:
- „Art. 97b. Strażakowi delegowanemu do wykonywania zadań zleconych w innej miejscowości przysługują należności określone w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej albo samorządowej jednostce budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.”;
- 54) w art. 107 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Strażakowi zawieszonemu w czynnościach służbowych zawieszona się od najbliższego terminu płatności 50 % należnego uposażenia.”;
- 55) po art. 111 dodaje się art. 111a w brzmieniu:
- „Art. 111a. Sprawy dotyczące roszczeń majątkowych o świadczenia pieniężne wynikające ze stosunku służbowego strażaków rozstrzygają sądy pracy. Przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny, dotyczące skutków niewykonania zobowiązań, stosuje się odpowiednio.”;
- 56) w art. 112 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. O przyjęcie do służby kandydackiej może ubiegać się, na podstawie dobrowolnego zgłoszenia, osoba spełniająca wymagania, o których mowa w art. 28, po złożeniu zobowiązania do pełnienia służby po ukończeniu nauki.”;
- 57) w art. 114 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Do strażaków w służbie kandydackiej stosuje się odpowiednio przepisy art. 28—30, art. 59, art. 60 ust. 2—4, art. 61 ust. 1—5 i ust. 6 pkt 1, art. 67—69, art. 72 ust. 1 i 2, art. 73, art. 97b, art. 103 ust. 2 i 3 i art. 115—124n.”;

58) w art. 114d:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Strażaka, po zakończeniu nauki w ramach służby kandydackiej, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej kieruje do służby stałej we wskazanej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej. Decyzja o skierowaniu do służby stałej określa w szczególności datę rozpoczęcia tej służby w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia zakończenia nauki.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3—6 w brzmieniu:

„3. Zakończenie służby kandydackiej następuje z dniem mianowania na stałe, nie później jednak niż z upływem 3 miesięcy od dnia zakończenia nauki.

4. Wobec strażaka w służbie kandydackiej, w okresie od dnia zakończenia nauki w szkole Państwowej Straży Pożarnej do dnia mianowania na stałe, nie mają zastosowania przepisy art. 113 ust. 1—3.

5. W razie niepodjęcia służby stałej w terminie wskazanym w skierowaniu, o którym mowa w ust. 2, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, na umotywowany wniosek zainteresowanego, może przywrócić termin do podjęcia służby stałej, jeżeli niepodjęcie służby nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie zainteresowanego. W takim przypadku zakończenie służby kandydackiej następuje z dniem podjęcia służby stałej, wskazanym w postanowieniu o przywróceniu terminu.

6. W razie niepodjęcia służby stałej w terminie wskazanym w skierowaniu, o którym mowa w ust. 2, ani w terminie wskazanym, o którym mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio art. 49 ust. 1.”;

59) w art. 114e:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Okres nauki w szkołach pożarniczych przed utworzeniem Państwowej Straży Pożarnej wlicza się do okresu służby strażaka na równi ze służbą kandydacką, pod warunkiem że okres przerwy między zakończeniem nauki a podjęciem służby nie przekroczył 3 miesięcy.”;

60) w art. 117 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wymierzenie kary, określonej w ust. 1 pkt 3 i 4, pozbawia możliwości awansowania strażaka odpowiednio na wyższe stanowisko albo stopień przez okres roku od jej wykonania.”;

61) w art. 119:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Odpowiedzialność dyscyplinarna strażaka ustaje, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie dyscyplinarne, odpowiedzialność dyscyplinarna ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu (przedawnienie odpowiedzialności dyscyplinarnej).”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W razie uchylecia prawomocnego rozstrzygnięcia przedawnienie biegnie od daty tego uchylecia.

1b. Orzeczona kara dyscyplinarna nie podlega wykonaniu, jeżeli od daty uprawomocnienia się rozstrzygnięcia upłynęły 3 lata (przedawnienie wykonania kary).”;

62) w art. 121:

a) w ust. 1 w pkt 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„dla Komendanta Głównego i jego zastępców, komendantów wojewódzkich i ich zastępców, komendantów szkół Państwowej Straży Pożarnej i ich zastępców, dyrektorów jednostek badawczo-rozwojowych i ich zastępców oraz dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa i jego zastępców.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisje dyscyplinarne, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a), pkt 2 lit. a) i pkt 3 lit. a), są powoływane na okres 4 lat przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej i składają się z dziesięciu do trzynastu strażaków: odwoławcze komisje dyscyplinarne są powoływane na okres 4 lat przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych i składają się z dziesięciu do trzynastu strażaków.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Skład komisji dyscyplinarnej może być uzupełniony w każdym czasie. Przepisy ust. 3 i 3a stosuje się odpowiednio.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku braku uzgodnienia, o którym mowa w ust. 3, albo niez zaakceptowania kandydatury w terminie 30 dni od dnia jej przedstawienia, przedstawia się niezwłocznie kolejną kandydaturę. W przypadku niezuzgodnienia tej kandydatury w terminie 14 dni od dnia jej przedstawienia, członka komisji dyscyplinarnej powołuje Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej na wniosek komendanta, przy

którym działa komisja dyscyplinarna, a członka odwoławczej komisji dyscyplinarnej minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Członkowie komisji dyscyplinarnych są niezawisli w zakresie orzecznictwa dyscyplinarnego oraz nie są związani rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo, z wyjątkiem prawomocnych wyroków sądowych.”;

63) w art. 123 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rzecznika dyscyplinarnego wyznacza w danej sprawie komendant, przy którym działa komisja dyscyplinarna pierwszej instancji, spośród oficerów pełniących służbę w kierowanej przez niego jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, z zastrzeżeniem ust. 3.”;

64) w art. 124 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rzecznik dyscyplinarny składa wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego na żądanie przełożonego dyscyplinarnego, po uprzednim przeprowadzeniu czynności sprawdzających.”;

65) w art. 124a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Obrońcą strażaka w postępowaniu dyscyplinarnym może być upewnomocniony strażak, wskazany przez obwinionego.”;

66) w art. 124g po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Koszty obrońcy z wyboru ponosi obwiniony. W razie uniewinnienia albo umorzenia postępowania o kosztach obrony rozstrzyga komisja dyscyplinarna.”;

67) w art. 124h dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do informacji o ukaraniu przez przełożonego dyscyplinarnego w trybie art. 118 ust. 1.”;

68) w art. 124i:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ukazanie uważa się za niebyłe, jeżeli od wykonania albo przedawnienia wykonania kary:

1) upłynął rok w przypadku kary, o której mowa w art. 117 ust. 1 pkt 1,

2) upłynęły 3 lata w przypadku kar, o których mowa w art. 117 ust. 1 pkt 2—4,

3) upłynęło 5 lat w przypadku kary, o której mowa w art. 117 ust. 1 pkt 5,

jeśli w tym okresie nie wydano przeciwko ukaranemu innego orzeczenia skazującego.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, na wniosek ukaranego, zarządza usunięcie odpisu orzeczenia o ukaraniu z akt osobowych w przypadkach, o których mowa w ust. 1a.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 31 marca 1965 r. o wyższym szkolnictwie wojskowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 10, poz. 40, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 27 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Szkoła Główna Służby Pożarniczej nadaje absolwentom tytuły zawodowe magistra inżyniera pożarnictwa, magistra inżyniera, inżyniera pożarnictwa oraz inżyniera.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229, z 2003 r. Nr 52, poz. 452, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 100, poz. 835) uchyla się art. 10 i 11.

Art. 4. Funkcjonariusze Państwowej Straży Pożarnej, którzy w dniu wejścia w życie ustawy nie spełniają wymagań kwalifikacyjnych, określonych w art. 28 i w art. 36 ust. 3—7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu ustalonym niniejszą ustawą, zachowują dotychczas zajmowane stanowiska służbowe.

Art. 5. Dotychczasowe akty wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zmienianych ustawą, o której mowa w ust. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych aktów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień zmienionych niniejszą ustawą.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2005 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 7, poz. 44, z 1997 r. Nr 96, poz. 590, Nr 107, poz. 688, Nr 115, poz. 741 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 141, poz. 1184 oraz z 2003 r. Nr 179, poz. 1750.